

DE „CHRISTUS“ VAN THORWALDSEN
IN DE VROUWEKERK TE KOPENHAGEN.

KOM TOT MIJ.

Kom tot Mij, die vermoeid zijt van 't rustlooze strijden
Met den duivel, de wereld, verleiding en lust;
Ik wil u van den vijand der zielen bevrijden
En u schenken de hemelsche, zalige rust.

Kom tot Mij, die, belast met den vloek uwer zonden,
Zonder hoop, zonder troost, zonder God zijt in nood.
Ik verzoende uw schuld door de smart mijner wonden,
Ik verlos van den vloek door mijn smaadlijken dood.

Komt, vermoeiden, belasten, tot Mij met uw zorgen,
En Ik geef u mijn vreë in uw hart, in uw huis:
Komt nog heden, waarom zoudt gij wachten tot morgen,
O, verloochen uzelf en volg Mij met uw kruis.

„Kom tot Mij”. De Christus, dien Thorwaldsen ons voorstelde, is de noodigende, niet, zooals men wel meent, de zegenende Christus.

Men leze de geschiedenis over het ontstaan van dit kunstwerk op bladz. 16.

1882

1907

Bij den Vijf-en-Twintigsten Jaargang

— van „DE VRIEND DES HUIZES”. —

U verwacht geen poëtische ontboezeming van mij en dat is maar goed ook, want in den hoofdredacteur zit geen dichter. U verwacht evenwel een enkel woord.

Ik zou haast zoo zeggen daar heeft u een zeker recht op, maar laat mij er vooral ook dadelijk bijvoegen, dat deze gelegenheid gaarne door mij wordt aangegrepen, temeer daar het toch reeds onze gewoonte was om bij de eerste aflevering van een nieuwen jaargang mee te praten.

Neen, nu zouden wij niet gaarne zwijgen. Er is zooveel te zeggen met den blik op het heden en als we dan nog terug en daarna vooruit gaan zien, het is de vraag of wij dan zelfs niet te lang aan

het woord blijven. Dus ter zake.

Met den blik op het heden geslagen, verkeeren wij in een dankbare stemming.

JOH. VAN 'T LINDENHOUT.

De Vriend des Huizes is geen piepjonge, maar reeds een oude bekende voor de leesgrage wezenvrienden. Het is geen vriend die pas kwam kijken, die bij de eerste kennismaking kolossaal meevalt en daarom nu algemeen toegejuicht wordt. — Deze „Vriend” komt thans voor de vijf en twintigste maal verklaren, dat het

hem van harte zal verheugen als het al de vrienden wél gaat en God ze ook dit jaar rijkelijk zal zegenen naar lichaam en ziel, voor huis, hart en arbeid. Ja, wij zijn

dankbaar gestemd, dankbaar omdat deze Vriend er nog is, zelfs nog in goeden doen is, waar zoovelen, die zich ook eens aandienden als Vrienden van het christelijk gezin, reeds lang met of zonder eervolle begrafenis uitstapten of (en dat is ook niet begeerlijk) een bestaan rekken, waaruit men schier aan alles kan bemerken dat het er meer dan erg mee gesteld is of treurig voor staat. Inderdaad, met een blik op het heden zijn wij dankbaar gestemd, want hoewel er in onzen tijd vele persproducten uitkomen, die met zorg worden behandeld, waaraan veel wordt besteed om ze grooten opgang te doen maken, gaat onze Vriend kalm zijn weg, maakt gedurig nieuwe kennis en brengt op het oogenblik aan duizenden groote en kleine menschen lectuur, die verstand en hart zegent. Nog eens: met een blik op het heden, zijn wij

E. GERDES. †

J. J. GOES. †

dankbaar gestemd want onze abonné's laten hunne namen over het algemeen zeer vast staan op de lijsten; zij spreken menig goed woord voor ons, hetgeen be-merkt

wordt op het Weezendorp, en de beoordeeling der pers is zoo oprecht waardeerend dat wij haar steun niet dan noode zouden missen.

En nu het verleden.

Laat ons voorop plaatsen, dat er maar heel weinig terecht gekomen is van hetgeen in de eerste aflevering aan de lezers werd toegezegd. Moeten we daar om treuren? Volstrekt niet. De oprichters van De Vriend des Huizes, tevens de eerste redactie vormende, de H.H. J. v. 't Lindenhout en E. Gerdes, hebben steeds meer gevoeld wat het christelijk huisgezin noodig had en dat hebben zij

H. J. HANA. †